

Nasza Matka

Nr 2 (124) luty 2017 (rok 12)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Akcja Caritas „Rodzina-rodzinie”

Caritas Polska

www.rodzinarodzinie.caritas.pl

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Program pomocy dla ofiar konfliktu zbrojnego na Bliskim Wschodzie Rodzina-rodzinie został uruchomiony na początku października. Jest on przygotowany przez Caritas Polska na prośbę Konferencji Episkopatu Polski. Powstał pod wpływem Listu apostolskiego "Misericordia et misera" papieża Franciszka. Jest to realna odpowiedź na apel papieża o przyjęcie rodzin syryjskich przez parafie. Również archidiecezja katowicka chce się w sposób szczególny w ten program zaangażować. Abp Skworc objął opieką rodzinę z Aleppo w Syrii i zaapelował, by każda parafia w naszej archidiecezji wsparła materialnie, kwotą 510 zł miesięcznie, oraz modlitewnie rodzinę z Bliskiego Wschodu przez 6 kolejnych miesięcy.

Także nasza parafia odpowiedziała na wezwanie abp Skworca i przez najbliższe pół roku będzie wspierała 1 rodzinę. Deklaracje z pomocą finansową można składać w zakrystii lub w skarbnice na biednych. Wystarczy, by każda rodzina w naszej parafii przekazała miesięcznie niewielką sumę. Wystarczy 10, 20, 30 zł, według własnych możliwości.

Ks. Proboszcz Antoni Cebula

SŁOWO BOŻE

(Łk 9, 18 - 21)

Gdy raz modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: «Za kogo uważają Mnie tłumy?» Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał». Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział: «Za Mesjasza Bożego». Wtedy surowo im przykazał i napomniął ich, żeby nikomu o tym nie mówili.

Przekaż 1% podatku na Fundację im. Księdza Jordana

Wypełniając roczne zeznanie podatkowe zachęcamy do przekazywania 1% podatku na Fundację im. Księdza Jordana, która wspiera Wyższe Seminarium Duchowne Salwatorianów. Wystarczy wpisać w odpowiednią rubrykę formularza PIT numer KRS Fundacji, który jest podany na stronie internetowej naszej parafii oraz w gazecie parafialnej (NR KRS: 00 00 09 08 46).

Wypełniając roczne zeznanie podatkowe

**przekaż proszę
1% swojego podatku**

na FUNDACJĘ IM. KSIĘDZA JORDANA
dla wspierania
Wyższego Seminarium Duchownego
Salwatorianów

Numer KRS: 00 00 09 08 46

Możesz również złożyć darowiznę
bezpośrednio na konto Fundacji o numerze:
81 1020 2906 0000 1902 0129 4404

Ojciec Franciszek Jordan

FUNDACJA IM. KSIĘDZA JORDANA

pomaga w kształceniu kleryków ze zgromadzenia zakonnego salwatorianów, którzy po zakończeniu studiów i otrzymaniu święceń kapłańskich wyruszają do posługi ewangelizacyjnej i duszpasterskiej w Polsce i na świecie. Obecnie polscy salwatorianie, którzy ukończyli seminarium w Bagnie k. Wrocławia, posługują ludziom w dziewiętnastu krajach na wszystkich kontynentach świata, zgodnie z pragnieniem założyciela zakonu – Ojca Franciszka Jordana.

Za każdy, nawet najmniejszy datek, składamy serdeczne podziękowanie i zapewniamy o modlitwie wspólnoty seminaryjnej w intencji ofiarodawców.

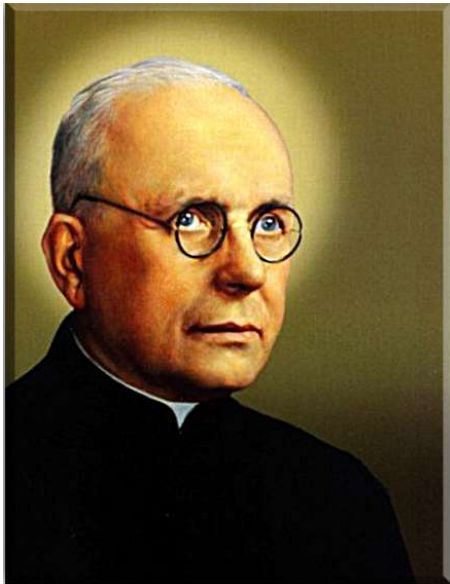
*Ks. Aleksander Jasiński SDS
Prezes Fundacji*

Fundacja im. Księdza Jordana
Bagno 86; 55-120 Oborniki Śląskie
tel. +48 71 301 61 26 kom. +48 697 24 00 66

www.fkj.salwatorianie.eu

Święci znani i nieznani

Błogosławiony Michał Sopoćko, prezbiter (15 lutego)

Michał Sopoćko urodził się 1 listopada 1888 roku w Juszevyszczyźnie (zwanej też Nowosadami) w powiecie oszmiańskim na Wileńszczyźnie w ubogiej rodzinie szlacheckiej, pielęgnującej tradycje patriotyczne. Mimo problemów materialnych rodzice zadbali o podstawowe wykształcenie dzieci. Wybór drogi życiowej i wczesne odczytanie powołania Michał zawdzięcza moralnej postawie rodziców, ich głębokiej pobożności i miłości rodzicielskiej. Rodzina wspólnie modliła się i razem regularnie dojeżdżała wozem konnym na nabożeństwa do odległego o 18 km kościoła parafialnego.

Po ukończeniu szkoły miejskiej w Oszmianie, w 1910 r. Sopoćko rozpoczął czteroletnie studia w seminarium duchownym w Wilnie. Naukę mógł kontynuować dzięki zapomocze

przyznanej mu przez rektora. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 czerwca 1914 r. Kapłańską posługę rozpoczął jako wikariusz w parafii Taborzyski koło Wilna.

W 1918 r. otrzymał pozwolenie na wyjazd do Warszawy, na studia na Wydziale Teologicznym UW. Jednak choroba, a później działania wojenne uniemożliwiły mu podjęcie studiów. Zgłosił się na ochotnika do duszpasterstwa wojskowego. Prowadził działalność duszpasterską w szpitalu polowym i wśród walczących na froncie żołnierzy. Starał się wykonywać swoją posługę jak najlepiej mimo kolejnych kłopotów zdrowotnych. W 1919 r. Uniwersytet Warszawski wznowił działalność i ks. Sopoćko zapisał się na sekcję teologii moralnej oraz na wykłady z prawa i filozofii, które ukończył magisterium w 1923 r.; trzy lata później uzyskał tam tytuł doktora teologii. W latach 1922-1924 studiował także w Wyższym Instytucie Pedagogicznym. W czasie studiów był nadal kapelanem wojskowym (aż do roku 1929).

W 1924 roku powrócił do rodzimych diecezji; w 1927 roku został mianowany ojcem duchownym, a rok potem - wykładowcą w Seminarium Duchownym i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

Po 1932 r. poświęcił się głównie pracy naukowej. Podjął naukę języków: niemieckiego, angielskiego i francuskiego, których znajomość ułatwiła mu studiowanie. Habilitował się w 1934 r. na Uniwersytecie Warszawskim. Pracy dydaktyczno-naukowej oddawał się aż do II wojny światowej. Pozostawił po sobie liczne publikacje z tego okresu.

>>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na luty 2017 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby ludzie przeżywający próby, zwłaszcza ubodzy, uchodźcy i spychani na margines, spotykali się z przyjęciem i znajdowali wsparcie w naszych wspólnotach.

Od 1932 r. był spowiednikiem siostr ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Tam spotkał siostrę Faustynę Kowalską, która od maja 1933 r. została jego penitentką. Spotkanie to okazało się ważne dla obojga. Ona znalazła w nim mądrego spowiednika, który był inspiratorem powstania jej Dzienniczka Duchowego, a on za jej przyczyną stał się czcicielem Miłosierdzia Bożego i stworzył podstawy teologiczne tego kultu. W Dzienniczku siostra Faustyna zapisała obietnicę Pana Jezusa, dotyczącą jej spowiednika, ks. Michała Sopoćki, który pomagał jej przekazać prawdę o Miłosierdziu Bożym: *Tyle koron będzie w koronie jego, ile dusz się zbawi przez dzieło to. Nie za pomyślność w pracy, ale za cierpienie nagradzam (Dzienniczek, 90).*

W czasie okupacji niemieckiej, aby uniknąć aresztowania, musiał ukrywać się w okolicach Wilna. Był założycielem zgromadzenia zakonnego Sióstr Jezusa Miłosiernego (1941). Od 1944 r., gdy Seminarium Duchowne w Wilnie wznowiło działalność, wykładał w nim aż do jego zamknięcia przez władze radzieckie. Ponieważ groziło mu aresztowanie, wyjechał w 1947 roku do

Białegostoku, gdzie w seminarium wykładał pedagogikę, katechetykę, homiletykę, teologię pastoralną i asceetyczną. Uczył też języków łacińskiego i rosyjskiego.

Jeszcze przed wojną zaczął prowadzić intensywną akcję trzeźwościową w ramach Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego. W latach 50. zorganizował szereg kursów katechetycznych dla zakonnic i osób świeckich, a także wykłady otwarte o tematyce religijnej przy parafii farnej w Białymstoku. W 1962 r. Przeszedł na emeryturę, ale do końca swych dni uczestniczył aktywnie w życiu diecezji, pracował naukowo i publikował. Zmarł w domu Sióstr Misjonarek przy ul. Poleńskiej 15 lutego 1975 r., w dzień wspomnienia świętego Faustyna, patrona siostry Faustyny Kowalskiej. Został pochowany na cmentarzu w Białymstoku.

30 listopada 1988 r. dokonano ekshumacji jego doczesnych szczątków w celu przeniesienia ich do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku. 28 września 2008 r. w tym właśnie sanktuarium miała miejsce uroczysta beatyfikacja ks. Michała.

INTERCJE MSZALNE

Luty 2017

Sroda 8 ⁰⁰	1 lutego	Sroda 8 ⁰⁰	15 lutego
Czwartek Ofiarowanie Pańskie 8 ⁰⁰	2 lutego R. Pajonk	Czwartek 18 ⁰⁰	16 lutego R. Kołodziej
18 ⁰⁰	O powołania	Piątek 18 ⁰⁰	17 lutego R. Bubala
Piątek 18 ⁰⁰	3 lutego R. Gruszka	Sobota 13 ⁰⁰	18 lutego R. Kołodziej
Sobota 18 ⁰⁰	4 lutego R. Jakóbczyk	18 ⁰⁰	R. Szula
Niedziela 8 ⁰⁰	5 lutego R. Majowski	Niedziela 8 ⁰⁰	19 lutego R. Majowska
10 ⁰⁰	R. Potoniec	10 ⁰⁰	R. Potoniec
14 ³⁰	R. Pisarska	14 ³⁰	R. Kędzia
Poniedziałek 8 ⁰⁰	6 lutego	Poniedziałek 8 ⁰⁰	20 lutego
Wtorek 8 ⁰⁰	7 lutego	Wtorek 8 ⁰⁰	21 lutego
Sroda 8 ⁰⁰	8 lutego	Sroda 8 ⁰⁰	22 lutego
Czwartek 18 ⁰⁰	9 lutego	Czwartek 18 ⁰⁰	23 lutego R. Nowak
Piątek 18 ⁰⁰	10 lutego Za + Bernarda Powąa w 30 dn. po śm.	Piątek 18 ⁰⁰	24 lutego R. Bubala
Sobota 14 ⁰⁰	11 lutego R. Malejka	18 ⁰⁰	25 lutego Za + Eugeniusza Mazurek w 1 rocz. śm.
18 ⁰⁰	R. Świerczyna	Niedziela 8 ⁰⁰	26 lutego R. Kołodziej
Niedziela 8 ⁰⁰	12 lutego W int. Emilii Dziwoki w 5 rocz. ur. o bł Boże	10 ⁰⁰	R. Gorol
10 ⁰⁰	R. Gracyalny	14 ³⁰	R. Szczygiał
14 ³⁰	R. Samorzewska	Poniedziałek 8 ⁰⁰	27 lutego
Poniedziałek 8 ⁰⁰	13 lutego Fatimska	Wtorek 8 ⁰⁰	28 lutego W int. emerytów i starszych
Wtorek 8 ⁰⁰	14 lutego		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Luty 2017 - Maj 2017

4 luty 2017	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
18 luty 2017	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
4 marzec 2017	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
18 marzec 2017	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
1 kwiecień 2017	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
15 kwiecień 2017	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
29 kwiecień 2017	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
6 maj 2017	Rodzice dzieci przystępujących do I komunii świętej
13 maj 2017	Rodzice dzieci obchodzących rocznicę I komunii świętej

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny: Deser czekoladowy

Składniki:

- 3 tabliczki (po 10 dag) dobrej czekolady: mlecznej, gorzkiej i białej
- 15 dag świeżego masła
- 6 jajek
- szczypta soli
- laska wanilii
- 2 kostki cukru do utarcia wanilii

Sposób przygotowania:

Wanilię wkładamy między kostki cukru i ucieramy na tarce lub bardzo drobno siekamy ostrym nożem. Do ustawionego na parze rondelka wrzucamy masło, rozdrobnione ciemne czekolady (mleczną i gorzką) oraz posiekaną wanilię. Składniki od czasu do czasu delikatnie mieszamy. Gdy się połączą, zestawiamy i odstawiamy w chłodne miejsce. Białka ubijamy z dodatkiem soli na bardzo gęstą pianę. Chłodną masę

czekoladową łączymy z rozprowadzonymi w łyżce zimnej wody żółtkami, a następnie dodajemy, cały czas delikatnie ubijając, pianę z białek. Deser przekładamy do pucharków na wysokich nóżkach. Owijamy je w folię i wkładamy do lodówki na minimum godzinę. Deser podajemy posypyany obficie wiórkami z białej czekolady.

gmb

Kącik humoru

Poszedł górnik do spowiedzi. Coś tam poopowiadał i po chwili zastanowienia mówi:

- Proszę ksiyndza, jo mom jeszcze jedyn taki grzych, ino sie wstydzę pedzieć...

- Godej, synu. Miłosierdzie boskie je niyłograniczone.

- Proszę ksiyndza, jo je ze Sosnowca...

- To niy grzych, synu. To gańba!

Na lekcji chemii nauczyciel pyto Maształskiego:

- W czym rozpuszczają się tłuszcze ??

- W rondlu ...

Jeden górnik spotkoł roz kamrata i pado mu:

- Ty Paulek, styszoleś to jakie to nieszczęście naszego sztygra spotkało?

- Nie. A co mu się stało?

- A dyć borok z moją starą uciek!

Wiesz - pado kolega do kolegi - kobieta to jest jak ten anioł stróż. Po ślubie to ten anioł furgo do nieba, a kole ciebie to ino ten stróż zostanie.

Pyto roz ksiądz na nauce przedślubnej:

- Powiedz mi Józek, czemu to chłop musi babę żywić a nie na opak?

- No myślę, że to wedle tego, iż baba roz w raju chłopca żywiła i my za to jeszcze do dzisiaj pokutujemy.

Roz jeden chory umarł i dostał sie do nieba. Święty Pieter go wpuscił i widzi, że ten nieboszczyk sie śmieje i śmieje, a wniebie to tam tyła śmiechu nie ma.

- Powiedz mi duszo - pado Piotr - po jakiemu ty sie tak śmiejesz?

- A dyć z tego, żech już blisko od godziny tu w niebie a oni mie tam na dole jeszcze operują!

Papież Franciszek: Autentyczne pojednanie polega na uczeniu się jedni od drugich (25 stycznia 2017)

Spotkanie z Jezusem na drodze do Damaszku radykalnie przemieniło życie świętego Pawła. Od tej pory dla niego sens życia nie polega już na zawierzeniu swoim siłom, by skrupulatnie przestrzegać Prawa, ale na przyłgnięciu całym sobą do bezinteresownej i niezasłużonej miłości Boga, do Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. W ten sposób doznaje on wtargnięcia nowego życia, życia według Ducha, w którym ze względu na moc Zmartwychwstałego Pana, doświadcza przebaczenia, zaufania i pociechy. A Paweł nie może tej nowości zachować dla siebie: jest pobudzony przez łaskę, aby głosić dobrą nowinę o miłości i pojednaniu, które Bóg ofiaruje ludzkości w pełni w Chrystusie. [...]

Dla Kościoła, dla każdego wyznania chrześcijańskiego jest to zachęta, aby nie opierać się na programach, na obliczeniach i korzyściach, nie polegać na możliwościach i modach danej chwili, ale poszukiwać drogi, zawsze spoglądając na krzyż Pana: tam jest nasz program życia. Jest to także zachęta do wyjścia z wszelkiej izolacji, do przewyciężenia pokusy autoreferencyjności, która uniemożliwia pojęcie tego, co Duch Święty dokonuje poza naszymi przestrzeniami. Autentyczne pojednanie między chrześcijanami może się dokonać, kiedy będziemy umieli wzajemnie rozpoznać swoje dary i będziemy zdolni pokornie i pojętnie uczyć się jedni od drugich, nie czekając, aby inni najpierw nauczyli się od nas. [...]

Modląc się do Boga o dar pojednania z Nim i ze sobą nawzajem, kieruję moje serdeczne i braterskie pozdrowienia dla Jego Eminencji Metropolity Gennadiosa, przedstawiciela Patriarchatu Ekumeniczne-

go, Jego Ekscelencji Davida Moxona, osobistego przedstawiciela Arcybiskupa Canterbury w Rzymie i do wszystkich zgromadzonych tutaj przedstawicieli różnych Kościołów i wspólnot kościelnych. Cieszę się szczególnie z możliwości powitania członków Komisji Mieszanej ds. Dialogu Teologicznego między Kościołem Katolickim a Wschodnimi Kościołami Prawosławnymi, którym życzę owocnej pracy podczas sesji plenarnej, która ma miejsce w tych dniach. Pozdrawiam również studentów Ekumenicznego Instytutu Bossey, odwiedzających Rzym, aby pogłębić swoją znajomość Kościoła katolickiego a także młodzież prawosławną i ortodoksyjnych Kościołów wschodnich studiującą w Rzymie dzięki stypendiom Komitetu Współpracy Kulturalnej z Kościołami prawosławnymi, działającym przy Papieskiej Radzie ds. Popierania Jedności Chrześcijan. Przełożonym i wszystkim pracownikom tej dykasterii wyrażam szacunek i wdzięczność.

Drodzy bracia i siostry, nasza modlitwa o jedność chrześcijan włącza się w modlitwę Jezusa skierowaną do Ojca przed Męką, „aby wszyscy stanowili jedno” (J 17,21). Niestrudzenie prośmy Boga o ten dar. Cierpliwie i ufnie oczekując, iż Ojciec udzieli wszystkim wierzącym dobra pełnej i widzialnej komunii, idźmy naprzód na naszej drodze pojednania i dialogu, wpierni heroicznym świadectwem wielu braci i siostr zjednoczonych wczoraj i dziś w cierpieniu dla imienia Jezusa. Korzystajmy z każdej okazji, jaką daje nam Opatrzność, aby razem się modlić, aby razem głosić Ewangelię, aby razem miłować i służyć, zwłaszcza najuboższym i zapomnianym.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)